

- 5:o. Produkter och varor, kommande från eller tullbehandlade i det ena landet, äro i det andra tullfria.
- 6:o. Bestämd tid efter hvilken tullföreningen kan af det ena eller andra landet uppsägas.

Stockholm den 26 Januari 1881.

C. M. Björnstjerna.

N:o 89.

Af Herr **J. P. Nilsson:** *Om skyldighet för utländsk man att, vid talans anställande inför svensk myndighet mot svensk man, ställa borgen för kostnad och skada.*

Genom den samfärdsel, som uppstått emellan Sverige och andra länder, hafva ock affärsförhållandena emellan främmande staters undersåtar och svenskar tagit en utveckling, som mer än förr påkallar uppmärksamhet å rättsförhållandet emellan främlingar och svenskar.

Lag-Utskottet fann sig emellertid vid förliedet års riksdag icke för-anlätet att tillstyrka bifall till min då väckta motion n:o 25 på den grund, att, för det första, en svensk, som kommit i rättegång med en utlänning, kan, om utlänningen reser från Sverige, utkräfvä sin tillerkända rättegångskostnad af borgesmännen, änskönt de icke borgat såsom för egen skuld. Men om man nu antager att rättsanspråket stannar vid underrätten, och ofta har händt, att, då den vinnande sökt utfå sin ådömda rättegångsersättning, utlänningen redan rest från Sverige, och, då ingen tillgång fans, måste den vinnande svensken

åtnöja sig med att ej allenast förlora sina penningar, utan äfven blifva trakasserad.

Det andra skälet, hvarför Utskottet ej ansåg sig kunna lemna sitt bifall, var, att, då Rättegångsbalken kommer att i sin helhet tagas i öfvervägande, äfven denna fråga då i ett sammanhang kunde lösas. Men då detta kanske torde inträffa först i en aflägsen framtid, och denna fråga synes mig vara både vigtig och fristående samt kräfva en tidigare lösning, tvekar jag ej att ånyo framkomma med denna min motion, och vågar jag härmed vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville för sin del besluta en författning, som innefattar föreskrift för utländsk man, att han icke under annat vilkor får hos någon svensk myndighet väcka eller fortsätta talan mot svensk man eller svensk menighet, än att utlåndingen till den myndighet, som han anlitar, ingifver en af två svenske, vederhäftige män undertecknad löftesskrift, deri de en för begge och begge för en såsom för egen skuld borga för den kostnad och skada, som myndigheten kan känna den utländske mannen skyldig att gälda.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles, och torde det Utskott, som kommer att behandla denna min motion, företaga de förändringar, som kunna finnas erforderliga.

Stockholm den 27 Januari 1880.

J. P. Nilsson,
från Kalmar län.